

OBSAH

- ▶ 1 Úvodník
- ▶ 4 Inspirovna, Ilona ve Štětí, Čaj k prekarizaci
- ▶ 5 PAROZ
- ▶ 6 Doporučujeme
- ▶ 7 Hnutí DiEM
- ▶ 8 Paroz na Praze 10
- ▶ 9 Energetika v souvislostech, Kulturní noviny
- ▶ 10 Četba: Poselství Luny
- ▶ 11 TTIP
- ▶ 12 Ohlasy, tiráž, kontakty

Svoje připomínky, názory, komentáře, prosím pošlete na tuto e-mailovou adresu:

zpravodaj-az@seznam.cz

odpovědný redaktor: Karel Růžička

(ÚNOR 2016)

OSTRŮVEK V MOŘI DEVIACE

Opět se rozhořel boj o Kliniky, pražské autonomní sociální centrum vzniklé v nevyužitém někdejší zdravotnickém objektu, které komunita mladých squattovala v listopadu 2014 a během roku v něm rozběhla řadu sociálních a kulturních aktivit v podobě nekonvenující tržnímu prostředí ČR. Doba klidu dohodnutá organizátory Centra s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových skončila počátkem února. Během roku uživatelé sice zvládli zareagovat na námitky obyvatel z okolí, ztlumili hluk či přestali s pořádáním ohňových akcí, což ale jejich odpůrce včetně radnice Prahy 3 nepřesvědčilo, a pak přišla 6. února rozbuška v podobě útoku

maskovaných násilníků, kteří se pokusili budovu zapálit. K útoku došlo pár hodin poté, co příznivci Kliniky uskutečnili plánovaný protestní pochod odsuzující protiimigrační demonstrace, který byl poznačen na Malé Straně podivným incidentem s maskovanými útočníky.

Incident se stal významnou mediální akcí, neboť přinesl řadu otázek, na něž vedení policie a rezortu odpovídalo často nejen nedůvěryhodně, ale dokonce i lživě. Nejprve totiž policie zapřela aktivní účast kriminalisty mezi útočníky na pochod, o níž vyslovil podezření policejní odborář. Policie ovšem už předtím vyrukovala s dvojím metrem. Zatímco na demonstracích proti válkám, násilí, kapitalismu, korporátní moci, smlouvám ACTA či TTIP, politickým čachrům mocných, kterých se zhusta účastní i anarchisté, nestrpí masky a jiné zákonem zakázané zakrývání obličeje, náhle vůči maskovaným útočníkům na pochod byla slepá. Za slepou se vydávala i při identifikaci útočníků, přestože po metropoli instalovala stovky kamer s odůvodněním, že zabrání kriminalitě, a incident se odehrál přímo před budovou objektu rezortu vnitra, který je kamerově střežen. Navíc si útočníci masky natáhli až

svědčivé bylo i pozdější vysvětlení ministra vnitra Milana Chovance. Tento politik, který se uvedl na celostátní scéně po sněmovních volbách jako zrádce zrádců, když prásknul médiím utajenou schůzku

krátce před akcí. Ze slepoty ji vedla až identifikace některých útočníků samotnými anarchisty. Údiv na rtech mnohonásobných účastníků demonstrací výše zmíněných zaměřených sklidilo tvrzení policie o důvodech nepřítomnosti těžkooděnců a členů antikonfliktního týmu na místě střetu, když každý si může všimnout, jak byli jindy připraveni na možné kontakty a promptně komunikovali a přemísťovali se. Nepře-

sociálnědemokratických pučistů s prezidentem, ačkoli právě on navrhl její utajení, se totiž nejprve prsil, jak incident nechá vyšetřit, ale nakonec závažná pochybení v práci policie neshledal.

Když aktivisté Kliniky, léčící naši současnou nemocnou společnost, budovu po ohňovém útoku neopustili, vstoupil na scénu majitel domu ÚZSVM. Náhle zjistil, že užívání budovy neodpovídá užití uvedenému v kolaudačním rozhodnutí stavebního úřadu – že se tam neprovozuje plicní klinika. Takže Centrum má kliniku vyklidit; co s ní sice není zrovna jasné, Úřad ji asi prodá. Mluví Úřad ovšem cudně zamlčel, jak se Úřad popere s požadavkem na provozování plicní kliniky po prodeji. Kolik v Praze asi je zá-

jemců o koupi této budovy a její provozování co by plicní kliniky? Nebo při prodeji přestane ÚZSVM, resp. stavební úřad lpět na určeném použití?

Státní orgánové a úřední údi mají v Praze na triku už několik objektů, z nichž squattery vyhnali – a budovy jsou nadále opuštěny a chátrají. Usedlost Cibulka a vila Milada jsou nejznámější, to i díky řadě kulturních a přednáškových akcí tam uskutečňovaných, ale ani mediální pozdvižení okolo nich nezbránilo podobnému osudu squattovaného domu na Albertově.

Na pochodu na podporu Kliniky 26. února se sešlo na 1200 lidí od aktivistů Kliniky, uživatelů jejích služeb, squatterů, aktivistů různých iniciativ, hnutí a sdružení až po straníky ČSSD, KSČM, Strany zelených a kdoví koho dalšího.

Pražská zastupitelka Petra Kolínská (SZ) patří do kruhu těch, kteří se snaží, aby objekt získal převodem či koupil magistrát a dal Klinice šanci. Bylo by to něco pro ČR zcela neobvyklého, útok proti dosavadnímu systému.

Příběh Kliniky naznačuje, že

zásah státních orgánů nemusí být veden jen pod vlajkou dodržování zákonem zaručené nedotknutelnosti vlastnictví. Státní orgány nějaký čas respektovaly obsazení nevyužívané budovy a kultivované využití – Klinika, Cibulka, poslední etapa Milady rozhodně nebyly drogovým doupětem. Co se tedy stalo, že nakonec daly násilím vyklidit objekt, pro který stejně neměly využití a nevložily do jeho oprav ani tolik, co

předtím squatterské komunity? Kromě obavy z antikapitalistické komunity to vypadá na obavu z odlišnosti, z fungujícího příkladu, že to jde i jinak.

Možná nevraživost vůči Klinice jako „ostrůvku pozitivní deviance“ není ojedinělou nevraživos-

tí, není jediným příkladem tlaku proti odlišnosti, diverzitě, svobodě, za jednotu, konformitu, za zglajchšaltování společnosti. Dokladů nuceného sjednocování, uniformity je stále více. A zdaleka nejde jen o ČR, v nadnárodním je to šíření Pax Americana, manýry šéfů EU a řady dalších států. Klinika je pouhý střípeček v globální mozaice. Diverzita je přitom nejefektivnějším nástrojem využití složitosti Země a pestrosti přírody, užívá více než monokultura a je odolnější proměnám. Kdyby jednota byla efektivnější, tak už tu dávno místo sýkorek, vrabčáků, kosů, holubů, strak, kavek, havranů, sojek, strakapoudů, čápů a dalších máme jen ptáka obecného, v řekách a jezerech místo kaprů, štik, cejnů, karasů, bělic, mníků atd. by plavali jen zástupci jakési ryby říční a v moři by byla jen ryba mořská a na pevnině blbec

kontinentální – něco člověka, něco opice, psa, něco koně, slova, veverky, a také něco hyeny, něco ovce, něco hada...

Mocní tohoto světa trpí deviací, že vše od nich odlišné, cokoli, co nemají pod kontrolou, co nechápou, co je jim cizí, musí pryč. Musí být potlačeno, zlikvidováno, zapomenuto. Výplach mozku straníků se často koná právě jeho vydrnutím ve jménu jednoty. Nestačí spolupráce, koordinace, musí být jednota. Jednota bez odchylky, bez deviace. Chtít takovou jednotu je úchylné, je to deviace.

Nikoho zdravého rozumu by nenapadlo vozit na stavbu panely v osobáku a lidí v pojízdné míchačce nebo konstruovat auto na vše, v politice jsou ale obdobné požadavky časté a značnou částí politiků tolerované. V soudobém světě celostátních a mezinárodních institucí to dostává oblodné rozměry. Příkazy a doporučení, které mají smysl v Nor-

sku, Švédsku, kdesi na polárním kruhu, jsou nesmyslné na Sicílii nebo v Řecku. Nehledí se na místní podmínky, stupeň vývoje, schopnosti, zvyky. Někdy mám

dojem, že jen pozdější vstup do EU nám zatím nepřinesl maják na Žofíně či horskou službu na Řípu.

S Klinikou to vyznívá podobně. Svobodu a demokracii proklamující zastupitelé mají pupínky z nezávislého, autonomního, samosprávného centra. Lidé si tam říkají, co chtějí, pořádají, co chtějí, dělají, co chtějí. Omezili i provokace okolí hlukem a kouřem – to je provokace! Co se tam děje? A co se to děje, že tam se něco děje bez nás, bez našeho souhlasu, dohledu?

Neděje se snad zatím nic zvláštního, jen lidé Homo Sapiens jsou lidmi Homo Sapiens. Utvořili si komunitu, pracují v ní, pro ni a tím pro sebe, dobrovolně, tvořivě, učí se organizovat si svůj svět a nést zaň zodpovědnost, jsou otevřeni ostatním zájemcům – a uzavření před rozbíječi takovéto komunity.

Klinika je korálkem na řetízku podobných korálků skutečné demokracie, v níž si lidé vládnou sami. Vymýšlejí, formulují, vybírají, rozhodují, realizují, zodpovídají. Jakkpak se to liší od přímé demokracie, od participativního rozpočtu?

Klinika je ostrůvkem normality v moři negativních deviací. Nemusí se každému líbit, ale nikomu nebrání, aby si vytvořil svůj ostrůvek a osázel si ho svými stromy a dělal si tam, co si zamane, pokud to nezpůsobí tsunami. Je přitom úchylné místo tvorby vlastního ostrůvku bořit cizí ostrůvek. ◀

Karel Růžička

PETICE NA PODPORU KLINIKY:

► http://www.petice24.com/petice_na_podporu_autonomniho_socialniho_centra_klinika

**MOCNÍ TOHOTO SVĚTA
TRPÍ DEVIACÍ, ŽE COKOLI
JE ODLIŠNÉ, MUSÍ PRYČ**

INSPIROVNA

VŠEM POZITIVNÍM DEVIANTŮM!

Poslední dobu se roztrhl pytel s dobrými zprávami z obcí a regionů. Doslýcháme se o případech, kdy se někomu něco podařilo, co by mohlo povzbudit k následování. Aby to nebyly jen zprávy z druhé ruky, otevíráme tento koutek se samoobslužnou inspirovnou (podle vzoru poradna). Napište nám o událostech z vašeho okolí, které stojí za zaznamenání a obsahují zkušenosti využitelné i jinde. Informujte nás o ostrůvcích pozitivní deviance, ať se nákaza šíří! ◀

► Letecký pohled na Štětí

ILONA ŠVIHLÍKOVÁ VE ŠTĚTÍ

Po Praze představila Ilona Švihlíková svou novou knihu „Jak jsme se stali kolonií“ také ve Štětí. Místní akci zorganizoval Petr Bureš, který byl rovněž iniciátorem vydařeného podzimního semináře v Lito-měřicích. Asi 40 účastníků si vyposlechlo informace k české ekonomice i společnosti. Debata zahrnovala širokou škálu témat, která se netýkala jen České republiky. Objevily se i dotazy týkající se vhodnosti další těžby uhlí. Na příkladu Německa jeden z přítomných odborníků na problematiku ukázal, že uhlí se dá využívat podstatně efektivnějšími způsoby, než je spalování. Po rozsáhlé diskusi následovala autogramiáda autorky a také natáčení pro místní televizi. ◀

VIDEOZÁZNAM BESEDY VE ŠTĚTÍ:

► https://www.youtube.com/watch?v=_Blzu8CFKSo

ČAJ O PREKARIZACI PRÁCE

Obnovili jsme naše pořádání čajů – setkání s přáteli a příznivci nad zajímavým tématem. Únorový čaj jsme věnovali tématu boje proti modernímu otroctví. Přednášejícím byl doc. Pavel Janíčko, který působí na ČMKOS (Českomoravská konfederace odborových svazů).

Přítomné, z nichž někteří dorazili až z Jablonce, seznámil s definicí dobré práce (decent work) podle standardů Mezinárodní organizace práce. Z toho pak následně také vyplynuly podoby prekérní práce, ve které se někteří účastníci čaje takřkajíc „poznali“.

Doc. Janíčko představil základní čísla pro Českou republiku i pozici odborů k formám prekarizované práce (kterou lze dále dělit na nelegální a legální). Nastínil i závažné téma agenturního zaměstnávání.

Po obsáhlé přednášce následovala diskuse, týkající se především postavení odborů, úspěchu kampaně „Konec levné práce“, či nedostatečné role inspektorátů práce.

Na našem webu bude k dispozici celá prezentace z únorového čaje a také se můžete těšit na videozáznam. ◀

► Čaj v sídle Alternativy Zdola

PARTICIPATIVNÍ ROZPOČTOVÁNÍ SE CHYTÁ I U NÁS

Projekt, který zvítězil v prvním pilotním participativním rozpočtování na městské části Praha 7 a vešel se do 1 milionu Kč, je již uskutečněn a nejen na-

vrhovatelé vidí výsledek iniciativy na vlastní oči. Nové zastupitelstvo nepokračuje v uplatnění původně schváleného postupu, zdá se však, že participaci (účastenství) občanů na rozhodování chce pojmout širší než jen pro rozpočet. Uvidíme. V Semilech už zastupitelé schválili upravená pravidla pro další ročník, když loňské hlasování občanů rozhodlo o rozdělení 5 mil. Kč na uskutečnění čtyř projektů z 16 navržených. V obou případech nebyl počet hlasujících příliš vysoký, v Praze 7 52, v Semilech 127. Semilští se také potýkali s kritikou, když mezi schválenými projekty nebyly jen pravidly stanovené investiční akce, ale také zpracování studií na ně. Poučili se a nová pravidla už jsou v tomto smyslu přesnější.

Právě probíhá hlasování o skoro

40 projektech na městské části Praha 10. Snad se opravdu masivní informační kampaň, včetně agitace členů Alternativy zdola na veřejných místech, zasloužila o to, že už v prvních dnech hlasovalo víc než 1200 občanů. Také představení projektů na čtyřech místech městské části s promítáním nejen údajů o projektech, ale i fotografií a grafických návrhů byla prospěšná a autory návrhů i organizátory celého procesu byly zodpovězeny desítky dotazů. Návrhy projektů se v hlavním městě sbírají také v městské části Zbraslav a informační kampaň začala na základě schválených pravidel v Praze 3. Škoda, že v zastupitelstvu Hlavního města Prahy mají teď jiné starosti – složení funkční rady – a přes zájem některých zastupitelů zatím k praktickým krokům nedošlo. Symbolických 200 tisíc Kč k rozdělení občané nabízí zastupitelstvo v Litoměřicích.

Podobně se snaží o osvětu a první kroky v některých dalších místech, např. v Ostravě Jih, osvěta mezi zastupiteli a občanými probíhá např. v Brně, Sadské nebo Plzni. Alternativa zdola i Agora, o. p. s., kde je participativní rozpočtování v náplni jejich osvětové i in-

struktážní činnosti, uskutečňují řadu akcí na různých místech. Řada informací je i na www.participativnirozpocet.cz a není to už zdaleka jediný zdroj informací na internetu česky.

Ve srovnání se sousedními zeměmi zatím nevycházíme příliš dobře. V Německu už má participace na rozpočtování určitou tradici v desítkách měst, v Polsku se zapojilo podle dostupných údajů již více než 300 míst. Na Slovensku, kde začali už před 4 roky, po zkušenostech z Bratislavy a Banské Bystrice se rozjíždí projekt v Trnavě a jinde.

Participativní rozpočtování samozřejmě není samospasitelné. Zatím se u nás málo využívá projednávání (deliberace) při výběru projektů a dává se přednost zdánlivě jednoduššímu hlasování. Nalézání shody mezi občanými na místě je ovšem do rozhodování vtahuje víc a navíc na základě bezprostředních informací pro i proti jednotlivým návrhům. Také částky jsou zatím malé a občané rozhodují spíše o symbolických částkách. To se ale

jistě v případě úspěšného průběhu změny. Navrhovali jsme například pro Hlavní město Prahu aspoň 1 % výdajové části rozpočtu, o které se rozhoduje, když se odpoutou tzv. povinné výdaje, které obvykle rozpočty spíše jen procházejí. Šlo by o stovky milionů Kč. Zároveň je třeba podotknout, že občané jen velmi málo využívají možnosti dané jim na úrovni obcí i krajů přímo zákony, totiž právo vystoupit při projednávání rozpočtů osobně na jednání zastupitelstev. Ještě účinnější je spojit to se zájmem o rozpočet již v době jeho přípravy jednáním s příslušnými částmi úřadů i se zastupiteli, tedy pro rok 2017 právě v této době – od března do června. Pokud se návrhy a stanoviska, v tomto případě ničím předem neomezované, dostanou již do návrhů rozpočtů předkládaných k projednání, je úspěch velmi pravděpodobný.

V Alternativě Zdola jsme připraveni podat víc informací, předat soustředěné zkušenosti a podat pomocnou ruku každému, kdo chce participativní rozpočtování zkusit. Projekt se vždy přizpůsobuje cílům a podmínkám každého místa. ◀

Václav Exner

DOPORUČUJEME

ZÁZNAM SEMINÁŘE STUŽ: JAK TO NE/ DOPADLO V PAŘÍŽI

Klimatická konference OSN v Paříži vyústila 12. prosince v novou klimatickou dohodu, nahrazující Kjótský protokol. Byla schválena reprezentanty 196 zemí OSN. Cílem dohody je snížit produkci skleníkových plynů, udržet oteplování pod dvěma stupni Celsia a co nejvíce se přiblížit hodnotě 1,5 stupně. Dohoda navíc zavazuje k miliardovým investicím na pomoc rozvojovým zemím a každých pět let bude podstoupena revizi.

► <https://www.youtube.com/watch?v=cRWuozC4CQc>

DOKUMENT – NEDEJ SE: PÁR KROKŮ OD PROPASTI

V polovině loňského prosince se tu téměř dvěma stům národních delegací podařilo přijmout dohodu o omezení emisí klíčového skleníkového plynu CO₂ a také finanční pomoci rozvojovým zemím v boji proti postupujícím změnám klimatu. Podařilo se tak odvrátit klimatické hrozby a zachránit naši planetu? Je globální oteplování jediným obřím problémem, před nímž naše civilizace stojí?

► <http://www.ceskatelevize.cz/porady/1095913550-nedej-se/216562248420001-par-kroku-od-propasti/>

BESEDA S ILONOU ŠVIHLÍKOVOU VE ŠTĚTÍ

► https://www.youtube.com/watch?v=_Blzu8CFKSo

PRÁDELNA O MIGRAČNÍ KRIZI

Z besedy v Kulturním centru Prádelna dne 8. 12. 2015, kterou AZ uspořádalo na téma migrace. Za moderování Jany Ridvanové zde vystoupili politolog Vladimír Prorok, aktivista Tomáš Tožička a několik let v ČR žijící Íránka Mona Khademi.

► <https://www.youtube.com/watch?v=jGNa6CHqdas>

► <https://www.youtube.com/watch?v=i2DFU6E5BiM>

ANKETA: JAK VÁŽNÉ JE RIZIKO DALŠÍ EKONOMICKÉ KRIZE

Stále častěji se občané dotazují, jak vážné je riziko další ekonomické krize. Požádali jsme proto tři ekonomicky fundované spolupracovníky Institutu 2080 Pavla Kohouta, Petra Robejška a Milana Zeleného, aby se pokusili na tuto nelehkou otázku odpovědět. Všem třem jsme položili totožnou sérii otázek. Zde jsou jejich odpovědi:

► Ekonom Milan Zelený, aby se pokusili na tuto nelehkou otázku odpovědět. Všem třem jsme položili totožnou sérii otázek. Zde jsou jejich odpovědi:

► <http://institut2080.cz/publikujeme/anketa-ceka-nas-dalsi-ekonomicka-krize>

HNUTÍ ZA DEMOKRACII V EVROPĚ 2025 - DIEM

Přes všechny starosti o globální konkurenceschopnost, migraci a terorismus existuje jen jedna vyhlídka, která opravdu evropské mocnosti děsí: Demokracie!

Jaroslav Fiala, přímý účastník sjezdu, píše: „Vypadalo to, jako by Janis Varufakis uspořádal velký seminář pro studenty. Je úterý 9. února a v berlínském divadle Volksbühne se schází aktivisté, odboráři, ekonomové, intelektuálové a umělci z celé Evropy. Vyjadřují se ke krizové situaci v jednotlivých zemích a navrhují nejrůznější řešení. „Ztratili jsme ulici, lidé poslouchají islamofoby,“ stěžuje si německá politoložka. „Musíme lidem věřit, je třeba, aby víc participovali a spolurozhodovali,“ namítá řecká aktivistka. (...) Startuje hnutí za demokracii v Evropě 2025 (Democracy in Europe Movement 2025 – DiEM). A jeho cílem není nic menšího nežli zachránit Evropu. Podaří se to?“

ODKAZY

► Článek dostupný na: <http://a2larm.cz/2016/02/lepsi-svet-je-na-ceste-vite-o-nem/>

► Manifest v krátké i úplné verzi ke stažení na webu: <http://diem25.org>

► S chorvatským filosofem Srečkem Horvatem jsme mluvili o novém hnutí za demokratizaci Evropy DiEM 25: <http://a2larm.cz/2016/02/neni-tu-zadny-mesias/>

KOMENTÁŘE ČLENŮ ALTERNATIVY ZDOLA

Janis Varufakis, bývalý řecký ministr financí a „rebel“, poznal lépe než kdokoliv jiný, jaká

je reálná podoba EU. A došel k názoru, že Evropu lze zachránit jen zdola, na bázi solidární akce. Proti byrokratizaci a mocenským zájmům kapitálu se pokouší stavět hnutí za demokracii v Evropě. Možná to zní příliš utopicky – ale když je druhou variantou stále reálnější „upgrade 30. let“ – pak si takový projekt zaslouží více než jen naši pozornost.

Ilona Švihlíková

Hnutí za demokratizaci Evropy DiEM 2025 je jednou z mnoha snah něco s tou naší nešťastnou Evropou udělat. Prostá radikální myšlenka: „Demokratizujme Evropu!“ je dobrým heslem, ale zatím slabým programem. Také 19 vlastností, které podle zakládajícího memoranda bude na základě společně připravené evropské ústavy Evropa mít – doufejme, že se to má týkat opravdu celé Evropy a ne jen té dosavadní „pevnosti“ EU – nemá zatím blíže popsané rozdíly proti stavu, který je už dnes v mnoha hlavních dokumentech a ústavách. Část z nich má též dobrý obsah, ale ten je příliš vzdálen denní praxi. Navíc Evropa nemůže být demokratickým ostrovem bez podstatně demokratičtějšího světa. Podmínku úspěchu připravovaného hnutí vidím ve skutečném demokratickém zahrnutí všech, kteří k povšechně definované změně chtějí a mohou přispět. Myslím, že se to týká i nás v občanské iniciativě Alternativa zdola. Rok 2025 je blízko, času na tak velký úkol není tedy moc.

Václav Exner

► I.Švihlíková

► V.Exner

NA „DESÍTCE“ HLASOVALO 5 % OBYVATEL

Do hlasování o návrzích občanů podaných v rámci participativního rozpočtu MČ Praha 10 se zapojilo 5024 lidí, tj. bezmála 5 % celkového počtu obyvatel této městské části. Z předložených 33 návrhů se do vyčleněné částky 5 000 000 Kč vešlo sedm projektů (140 000 Kč zůstalo nevyužito). Nejvíce hlasů získala úprava veřejných prostor metra Strašnická, dále uspěly revitalizace parku Solidarita, okolí Botiče a vnitrobloku Vršovická/Užocká/Bajkalská/Krasnojarská, síť cykloboxů, úprava zastávek MHD Radošovická a Kubánské náměstí a úprava pietního a odpočinkového místa Kaplička v Malešicích.

Pro občany je tedy zdánlivé hoto-

vo, pro radnici přichází fáze realizace návrhů a zhodnocení prvního ročníku. Se zapojením občanů do výstavby se sice nepočítá, ale ti by neměli tuto fázi pustit ze zřetele, ale naopak kontrolovat, jak radnice jejich návrhy uvádí v život, jak se jejich představy a peníze odvedené na daních mění v žádanou skutečnost.

Aktivisté AZ pomáhali během hlasovacího období od 15. do 26. února (kvůli selhání internetového hlasovacího

programu Demokracie 2.1 muselo být o dva týdny odloženo) s propagací hlasování na několika místech MČ: na stanicích metra Strašnická a Skalka, u OC Eden a před radnicí, kde byla pro ne uživatele internetu hlasovací místnost s internetem. Z našich poznatků při rozdávání letáků s přehledem návrhů a s informacemi o hlasování a o projektu participativního rozpočtu Praha 10 Moje stopa vyplynulo zhruba následující: k bydlišti v MČ se přiznala asi polovina oslovených, zvláště starší lidé, matky s kočárky a lidé středního věku, naopak k těm, kteří odvětili, že již hlasovali, patřili především mladší lidé (signalizovali úspěch metra

Strašnická a přechodů Radošovická), vítali paroz, ale na podání vlastního návrhu v dalším ročníku vesměs nyní nepomýšleli. Několik obyvatel Prahy 10 letáky odmítlo s poukazem na negativní zkušenost s radnicí (např. neodprodej bytu), jen jedna reakce přímo odmítla paroz – že mají být tyto peníze vynaloženy na bezdomovce ap.

Závěrečného hodnocení 1. ročníku, které 2. 3. uspořádala radnice pro navrhovatele a další

► Úřednice Kateřina Vávrová, která pro úspěch parozu udělala mnoho práce

zájemce, se zúčastnily přes dvě desítky lidí a přineslo další dílčí poznatky a nápady. Negativních připomínek bylo málo (kupř. vůči záporným hlasům), naopak na závěr setkání zazněl dotaz,

zda radnice může zorganizovat setkání občanů ještě před vypsaním dalšího ročníku, aby místní komunita mohla s předstihem diskutovat o svých potenciálních návrzích – tedy právě to, o co ve vyspělé občanské participaci kráčí, o aktivní vlastní společný zájem občanů o věci veřejné.

Rovněž na pravidelné pracovní schůzce AZ jsme se shodli, že radnice při uskutečnění prvního participativního rozpočtu v ČR odvedla kus velmi dobré práce a její postupy a materiály si mohou další města a obce brát jako příklad, jak paroz občanům představit, jak je vtáhnout do podávání návrhů, jak je informovat o návrzích a o hlasování.

Radnice počítá s dalším ročníkem a chystá proň opět pět milionů korun. Zda a jak bude do té doby probíhat realizace úspěšných návrhů z premiérového ročníku zatím není přesně známo. Radnice takový příslib před startem končícího ročníku dala, neboť si politici byli vědomi faktoru důvěryhodnosti akce, že občany mohou oslovit podruhé úspěšně jen tehdy, když z prvního pokusu budou hmatatelné výsledky. ◀

(kru)

ENERGETIKA V SOLIVISLOSTECH: PROČ TAK VÝRAZNÁ ZMĚNA A PROČ TAK RYCHLE?

Změna tarifů je zdůvodňována zejména tím, že při vzrůstající samovýrobě elektřiny či úsporných opatřeních v domácnostech a firmách by se náklady na distribuční soustavu nespravedlivě přenášely na stále méně spotřebitelů.

Přitom se však argumentuje stavem roku 2040(!), kdy by dle ASEK (Aktualizace státní energetické koncepce) mělo být v Česku nainstalováno téměř 6 GW fotovoltaiky. Jenže podle ASEK i vlastních odhadů MPO bude v nejbližších letech přibý-

vat pouze cca. 50-60 MW střešních fotovoltaik ročně. Za nejbližších pět let to bude 300 MW a tyto zdroje vyrobí pouhých 0,5% české spotřeby!

Návrh nových distribučních tarifů je třeba kompletně přepracovat, neboť navržené tarify i nové poplatky pro samovýrobce absurdně trestají ty, kteří chtějí šetřit a mít vlastní zdroje elektřiny. Vedlo by to k tomu, že už tak nízké plány MPO budou těžko splnitelné. Nebo to je ten skutečný účel? ◀

ODKAZY

► <https://simonikmilan.wordpress.com/2016/02/13/nova-tarifni-struktura-proc-takovy-spech/>

O KONTAMINOVANÉ ČEŠTINĚ

Kulturní
noviny

Letošní sedmé číslo Kulturních novin (www.kulturni-noviny.cz) kroužilo mj. kolem tématu vlastnictví a českého jazyka. Jaroslav Kovanda ve skvělém fejetonu nadepsaném názorně Czechština? srovnává soudobou kontaminaci anglicismy s historickým již vlivem němčiny. Vzpomíná na J. S. Presla a H. G. Schauera a uzavírá v lehkém tónu (!): „Přesto bych si přál, kdyby se čeština alespoň částečně od té anglosaštiny očistila. Jak? Politické řešení by tu možná bylo: kdyby Velká Británie konečně vystoupila z EU a celá EU z NATO. Vliv USA by tedy zeslábl. Vliv angličtiny by oslabil.“ Jiří Guth, člen Alternativy zdola, pak v osobně laděném vyznání zjišťuje, že jeho češství pramení nejvíc ze vztahu k české zemi, ve druhé řadě ze vztahu k jazyku a národu a relativně nejméně mu záleží na státu. Z tohoto pořadí mu vzešel i titulěk Vlast, národ, stát a v textu nechybí odkaz na prezentaci Ilony Švihlíkové o tom, jak jsme se stali kolonií. ◀

PŘIPOMÍNKY K SEMINÁŘI O TTIP

MARIE NEUDORFLOVÁ

Dne 3. února 2016 se v Poslanecké sněmovně konal veřejný seminář k chystané smlouvě TTIP mezi EU a USA. Prezentaci měli jak stoupenčí, tak i odpůrci smlouvy.

Argumenty stoupenčů smlouvy nevybočovaly z rámce znalostí, které již jsou obecně známy. Hlavním jejich cílem bylo přesvědčit přítomné – či její většinu – že smlouva bude výhodná, což se jim nepodařilo. Jejich argumenty byly vnímány jako hypotetické, nepodložené. Na druhé straně odpůrci smlouvy přinášeli přesvědčivé argumenty z mnoha hledisek, a to i z těch, které do smlouvy nejsou zahrnuty.

Diskuse odrážela tuto situaci, obhájci smlouvy byli částečně titíž jako referující, anebo z jiných mocenských struktur (vláda, EK). Opět, daleko přesvědčivější byli odpůrci. Bohužel zájemci o diskusi z řad odpůrců dostali každý jen jednu příležitost (na rozdíl od stoupenčů).

Byla jsem požádána, abych shrnula své otázky a argumenty, a to i ty, ke kterým jsem nedostala příležitost je proslovit. Činím tak v několika bodech:

1) Jak je možné, že argumenty obhajující smlouvu neobsahují analýzy o rozdílných podmínkách a potřebách jednotlivých zemí, kterých by se smlouva týkala? Není přece možné tyto rozdíly ignorovat, neboť to by mělo velmi destruktivní následky hlavně pro menší a slabší státy.

2) Nešlo by zrušit status právní osoby pro nadnárodní korporace, který zavedl prezident Reagan?

3) Nešlo by dokázat, že v zájmu rozvíjení skutečné demokracie (zohledňující sociální a kulturní úroveň národů i většiny jednotlivců), by měl být ekonomický systém součástí demokratického systému? Zatím se předstírá, že liberální ekonomický systém je totožný s demokracií, což neodpovídá skutečnosti.

4) (Neměla jsem možnost říci). Je zcela zřejmé, že mezinárodní obchod, včetně výroby, je předimenzován (nadvýroba, výroba zbytečného, výroba málo trvanlivého a kvalitního), s čímž smlouva neplánuje nic dělat, takže jde v podstatě o rychlost obrátů, což slouží primárně k ziskům korporací a silnějším. Ale současný trend vycházející zdola je opačný. Lidé požadují kvalitní věci, lokálně produkováné, což souvisí i se silící snahou po co největší soběstačnosti států. Tento rozumný trend by byl i v souladu s tím, že by rozvojové země nesloužily jen jako objekt vykořisťování silnějším, ale soustředily by se více na produkci toho, co skutečně potřebují. Z toho vyplývá i nutnost definovat úplně jinak efektivnost ekonomiky a její hodnotící kritéria. Hlavně z této situace vyplývá zbytečnost prohlubování nefungujícího ekonomického globalismu, orientovaného a zisk a ignorujícího důležité potřeby většiny lidí a slabších národů. ◀

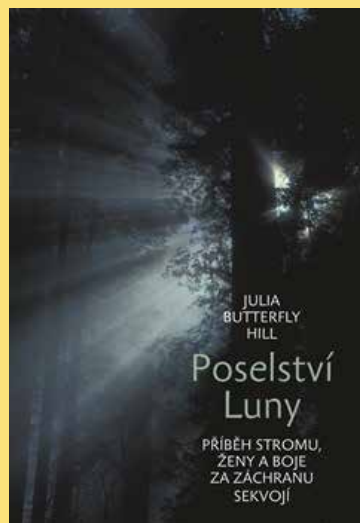
DOPORUČENÁ ČETBA: POSELSTVÍ LUNY

**JULIA BUTTERFLY HILL:
POSELSTVÍ LUNY. PŘÍBĚH
ŽENY, STROMU A BOJE
ZA ZÁCHRANU SEKVOJÍ,
MALVERN, 2012.**

V roce 2011 vzbudila rozruch blokáda stromů v lokalitě Ptačí potok na Šumavě. Aktivisté se snažili vlastními těly bránit nepovolenému kácení stromů. Používali mimo jiné taktiky sezení na stromech, lépe řečeno na plošinách umístěných na stromech. Tato taktika přímé akce má své předchůdce. Jednou z nejslavnějších žen je Julia Butterfly Hill (*1974), která sezením na stromě strávila neuvěřitelných 738 dní. O své ojedinělé zkušenosti dávala vědět médiím a napsala o ní i velmi čtivou, poutavou knihu.

Věřící Julii bylo jen něco málo přes dvacet a neměla za sebou žádnou aktivistickou minulost. Snad vedením osudu se dozvěděla o místě v severní Kalifornii, kde korporace Pacific Lumber Company (vlastněná Maxxam) kácela stromy, bez ohledu na lid-

ská obydlí ohrožená po vykácení závaly bahna, bez ohledu na ekosystém a vzácné, mnoha set až tisícileté sekvoje. Jednou ze sekvojí osazených aktivisty z Earth First! byla až magická Luna, ke které Julia pocítila silné pouto a byla přesvědčená, že jí musí před kácením ochránit za každou cenu. V prosinci 1997 vyšplhala asi 60 m nad zem, kde pak strávila přes dva roky svého života, pohybovala se přitom jen na pár metrech čtverečních a bez jištění za všech povětrnostních podmínek. Světe div se, uspěla. Slezla až pod podmínkou uzavření dohody s těžařskou společností o zachování stromu a okolí. Luna dodnes stojí, byť již značně poškozená. Autorka čtenáře provází podivuhodně rušným životem na stromě, každodenními starostmi a radostmi, potýkáním se s pří-

rodními živly (El Niño) i sama se sebou a svými pochybnostmi, procesem učení se, spoluprací s aktivisty i jejich vyhořením, obranou před útoky dřevařů, komunikací s médii, školami, dělníky-těžaři nebo těžařskou firmou. Nenásilnou obranou upoutala k obraně lesa pozornost celého světa. Julie udělala spousty vystoupení o sezení na Luně a aktivismu, zůstala dodnes aktivistkou, byla zatčena při ochra- ně deštného pralesa v Ekvádoru, kvůli hluboké nespokojenosti s tím, jakým způsobem americká vláda zachází s pe- nězi daňových poplatníků, své daně poukazovala na dobročinné programy. Julia se snaží minimalizovat negativní vliv na životní prostředí – například nevlastní auto, je vegankou, vybírá jídlo z místních zdrojů, nebalené – snaží se o integritu.

„Jak jsem tak promýšlela, zdály se mi možnosti spolupráce mezi dělníky a environmentalisty docela slušné. Přestože mezi námi byly značné rozdíly, sdíleli jsme vlastně společný cíl: boj proti ničivé síle obřích korporací. Dnešním korporacím se podařilo získat více práv než jednotlivým lidem, a navrch k tou mají ještě méně zodpovědnosti. Korporace mají pyramidální strukturu s několika pohlaváry na plném vrcholu. Tihle lidé zahrnují nepatrný zlomek populace naší planety, tak malý, že jimi zabíraný výřez ani není na kruhovém diagramu vidět, jejich zisky však přitom tvoří polovinu všech příjmů na Zemi. Nahoře jsou proto, že těží ze zisků těžce vydřených dělníky a ze zdraví naší země. Ty samé síly, jež ničí životní prostředí, jsou také zodpovědné za ničení pracovních míst a lidských společenství.“ (s. 177)
Skrze životní zkoušky a těžkosti se stáváme krásnými a svobodnými. (s. 117) ◀

Katka Vojtíšková

OHLASY

DOBRÝ DEN,

děkuji za zasílání Zpravodaje a jako velmi pozitivní vítám setkání všech iniciativ, k čemuž jsem vždy vyzývala, neboť zde je nutno prověřit, že iniciativy spolu nesoupeří (jako politické strany), naopak „táhnou za jeden provaz“, čímž je jejich aktivita efektivnější. Dále to ukazuje na vyšší kulturu jednání v demokratické společnosti.

Jde-li o zlepšení situace v ČR všem, musí všem i jít o stejné cíle (průnik) a prosazování logických kroků k cíli vedoucích.

Přeji hodně úspěchů,
s pozdravem M.Frymlová

DOBRÝ DEN,

děkuji Vám za Zpravodaj. Některé články jsem si již přečetla, zajímavé jsou některé postřehy. Líbí se mi to, co člověk dlouho tuší, a takto si to potvrdí :-)
Např. výstižný souhrnný bilanční článek o životě v proměnách doby i neproměnných hodnotách, něco z článku o životě politika (který to snad myslel upřímně)...

Čtu na smartphonu, takže mi tento formát příliš nevyhovuje, uvítala bych možnost čtení po jedné straně na výšku.

Jinak fajn, děkuji.

Zdraví
Eva Pulcmanová

Svoje připomínky, názory,
komentáře, prosím pošlejte
na tuto e-mailovou adresu:

zpravodaj-az@seznam.cz

KONTAKTY

Web: www.alternativazdola.cz
E-mail: info@alternativazdola.cz
Facebook: www.facebook.com/alternativa.zdola
YouTube: kanál AlternativaZdola
Zpravodaj: zpravodaj-az@seznam.cz

Zpravodaj AZ
(únor 2016)

Odpovědný
redaktor
Karel Růžička

Grafický design a sazba
Michal Černý

Do tohoto čísla
přispěli:

Karel Růžička, Ilona Švihlíková,
Kateřina Vojtíšková, Václav Exner,
Jiří Guth, Zbyněk Fiala,
Marie Neudorflová

Zdroj fotografií
www.freeimages.com